

ZENTAI ELLENŐR.

Helyi és vidéki érdeklő társadalmi és közgazdasági hetilap.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Kinizsi-utca 758. sz. hova a lapot érdeklő közlemények, hirdetések, az előfizetési pénzek és hirdetés díjak intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 forint. — Egyes számok a szerkesztő lakásán és Zettin József ur kereskedésében 10 krért kaphatók.

Megjelenik
minden vasárnap.

Hirdetések:

Hirdetési díj egy négyszög-centiméternyi térért 2 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatás után 30 kr. — Nyilttér petitsoronként 10 kr.

A tisztesség és az alispán.

(Folyt. és vége.)

Az alispán ur zentai szereplésére a tisztújító gyűlést megnyitó beszédével tette föl a koronát. Sarkantus lakkiszimában, fekete magyar nadrágban, fehér mellényben, fekete brokát selyem atillában, darutollas kutymával, kardosan és mellén a vaskorona-renddel lépett a terembe. Gombos által üdvözlötve az alispán ur megragadja kardja markolatát, kifeszíti mellét és mint valami ötödrendű vándorszínész elkezdi szavalni, olyan pathoszszal, hogy mindenki szomszédjának sugja: Hangokat hallok, de embert nem látok. Oda nyilatkozott, hogy a legnagyobb örömmel jött Zentára. Ezt megengedjük, de azt állítjuk, hogy a legnagyobb örömmel is távozott Zentáról. Mert egész életében figyelmeztetni fogják azok a véres könyvek, melyeket szept. 23-án és 24-én Zentán izzadt, a zentai tisztújításra.

Az alispán ur mély tiszteletét is fejezte ki a képviselőknek. Ezt abban a pillanatban elhittük neki, de a tisztújításnak általa történt vezetése bennünket arról győzött meg, hogy nála a „mély tisztelet“ csak pengő érc és zengő cimbalom, szöveg nélkül. Szóval mély tiszteletet nyilvánított, tetteivel a legkiméleltenebb tiszteletlenséget tanúsította a képviselők irányában, midőn az általok képviselt közönség akarata ellenére és a törvény megszegésével ejtette meg a tisztújítást, gyűlölt embereket erőszakolván a polgárok nyakára.

Figyelmeztette a képviselőket arra a nagy föladatra, mely rájuk várakozik: Zenta város jólétének, előhaladásának eszközzése. Ezt szóval mondta, tetteivel pedig ezt nekik lehetetlenné tette: a város nyilvánvaló sirásait nevezvén ki újra tisztviselőknak.

Hivatkozott elődjére, ki 1880. május 31-én fájdalommal emlékezett meg az egyenetlenségről, és örömmel konstatálta, hogy a helyzet most már némileg javult. Ezt is szóval mondta az alispán ur, tetteivel pedig azt a némi javulást is elrontotta, sőt éppen ő, a ki fennen hirdette, hogy az egyetértés termékenyítő magvát elhinteni jött Zentára, hintette el az egyenetlenség maszlagát. Ezt aligha fogja az ő utóda örömmel konstatálni.

Szorult kebellet, vérző szívet, rezgő hangon sopánkodott, hogy az egykor gazdag város már csak jómódu. De éppen azokat tette meg tisztviselőknak, kik a várost vagyónától megfosztották, a tönk szélére juttatták.

Kenetes szavakkal kérte Istent, miszerint áraszsza áldását a városra, emelkedjenek a gabonáinak, távoztassa el a számítást zavaró esélyeket, hogy képes legyen a képviselő-testület betartani az előírányszót, és nyomatékos szavakkal figyelmeztette a képviselőket, miszerint csak úgy oldhatják meg fontos föladatukat, ha zászlajukra a takarékoság jelszavát írják. Mindezt olyan hangon mondta el, mintha úgy lenne meggyőződve, hogy Isten a földön adósságot

fizetni és a városoknak a pénzt, mint annak idejében az izraelitáknak a manát, az égből szórni szokta, és a lyuk olyan, hogy mentül többet veszünk el belőle, annál kisebb, nem pedig nagyobb lesz; és ebből a meggyőződésből azokat tette meg tisztviselőknak, kik a városnak 250 ezer frnyai tőkét elherdálták.

Fölhívta a képviselőket, miszerint jól gondoljanak meg mindent, hogy a város bizonyos költségektől megszabadulhasson, különben az egyensúly csakis a közadó behozatalával leszen fönttartható. Az alispán ur a megfontolásra hív föl másokat, míg ő minden megfontolás nélkül járt el, a város nyakára tolván azokat, kik minden számítás nélkül költötték el a város készpénzét, és már az 1887. évi költségvetésben a deficitet 50 ezer frt rendkívüli bevétellel maszkirozni erőlködnek.

Arra kérte a képviselőket, miszerint oda törekedjenek, hogy a köztisztviselőket kiérdemeljék, míg ő, egészen figyelmen kívül hagyva a közmondást: a madarat tolláról, az embert barátjáról ismerjük meg, cimborájokká szegődött azoknak, kik közgyűlölet tárgyai, azt a kezet szorongatta, melyről a vér még ma is párolog, azt protegálta, ki becsület-szavát máig sem váltotta be, törvényt lábbal tiporva, a tisztességről megfélekezve, ünne pélyesen adott szavát megszegve a város gonosz szellemeit segítette győzelemre. Az ellenzéki képviselők a köztisztviselőket kiérdemelték, de az alispán ur zentai szereplésével eljátszotta.

Azt mondta, hogy a gimnáziumról minden szakértő és elfogulatlan ember elismeréssel nyilatkozik. Ez nekünk szólt. Mi pedig neki mondjuk, hogy ő szakértetlen szakértő és annyira elfogult, hogy pártvakságból képes volt olyan dologról dicséretet hangoztatni, a melyhez annyit ért, mint hajdu a harangöntéshez. A gimnáziumot illetőleg szakértő emberek kivétel nélkül odanyilatkoztak, hogy tervezőjére még egy ólat sem biznának. De hát az alispán ur a mi — szakértőtől kivett — véleményünket fejére esett állítással erőlködött meggyöngíteni.

Sajgó kebellet említette föl, miszerint egészen ma sincs orvosolva, a mi fölött elődje sajnálatát fejezte ki. A pártszempont ma is uralkodik a polgárokon és figyelmeztette a képviselőket, hogy csak egyetértő működéssel fognak szép eredményt fölmutathatni. És mégis a polgárok közönsége ellenére, a legdurvább törvénysértés igénybevételével, pártvakságból a talmi szabadelvűeket nevezte ki tisztviselőknak, és nem rajta mulott, hogy a polgárok közt az egyenetlenséget és önmaga s pártfogoltjai iránt az ellenszenvet oda nem fokozta, melynek keserű levét velők a polgárok meg nem itatták.

Azt ígérte, hogy többször lesz szerencsés e városban megjelenni, óhajtott, hogy mindig csak örvendetes dolgot konstatálhasson és kívánta, hogy utódja örömmel emlékezzék meg e város fejlődéséről. Mi megengedjük, hogy bevezető beszédének tartása pillanatában szerencséjének tartotta az al-

ispán ur e városban gyakrabban megfordulhatni, de arról is meg vagyunk győződve, hogy most már, e választás után, valami nagy kedvet nem érez a választás után, valami nagy kedvet nem érez a választás után, valami nagy kedvet nem érez a választás után. Mi nem kérünk a szerencséből, sőt nem is tanácsoljuk, hogy ilyen szereplésre jöjjön körünkbe, mert akkor nagyon is nem örvendetes dolgot lesz kénytelen konstatálni és a melyről utóda aligha fog örömmel megemlékezni.

Azt is állította az alispán ur, hogy a jelenlegi képviselő-testület példája kihat a jövődöbelire is. Ebben igaza van. Az alispán ur igen rossz példát nyújtott, de reméljük, hogy a még nem korrumpált része a nagy közönségnek nem az alispán által bevont pelenkásokkal többségre ju ott képviselők, hanem az ellenzék példája által befolyásoltatik.

Hízelegni is akart, ezt mondván: Ismeretes előttem a polgárok törvénytisztviselői. Igenis, a zentai polgárok törvénytisztviselői általánosan ismert, míg ők meggyőződtek, hogy az alispán ur a törvényt nem tartja tiszteletben; mert csak a törvény nem tiszteletéből volt képes a törvénytisztviselő polgárok óhaja ellen a legdurvábban eljárni és éppen a polgárok törvénytisztviselőinek köszönheti, hogy még egy olyan tisztújító alispánnal szemben is, minő Schmausz ur, nem engedték magokat elragadtatni.

Azt a reményét is kifejezte az alispán, hogy a képviselőket a kölesönös szeretet és tisztelet fogja vezetni. A képviselőket — már t. i. a kiket — a kölesönös szeretet és tisztelet fogja vezetni, de az alispán ur nevével Zentán a közönség nem fogja kalapot emelintve emlegetni és szeretet helyett gyűlölettel viseltetik irányában.

Végre fölívta a képviselőket, hogy a tisztújítás kérdését a közérdek szempontjából a lehető legjobban megoldani törekedjenek. És éppen az alispán tette ezt törvénysértésével, erőszakoskodásával lehetetlenné. Éppen ő sértette meg a közérdeket azzal, hogy figyelmen kívül hagyva a közönséget, az igazságot, a tisztességet, olyanokat varrt a város nyakába, kik a polgároknak egyáltalában nem kellene, mert méltatlanoknak, hűtlen sáfároknak bizonyultak.

És szép szavaival homlokegyenest ellenkezőleg a legrúttabbul azért cselekedett az alispán ur, hogy megmutassa, miszerint nála — a kis embernél — van a nagy hatalom, ennek fitogtatásával remélvén a zentaiakat meghajlítani. De a zentaiak inkább megtörnek, mint meghajlanak. Biztosítjuk azonban az alispán urat, hogy a zentaiakkal sem az egyik, sem a másik nem fog megtörténni, hanem egy harmadik fog megtörténni, még pedig az alispán urral, és pedig az, a mi az erkölcsi törvény szerint mindenkivel megszokott történni, a ki a hatalommal visszaél.

Bebizonyítván, hogy az alispán ur tettei szavaival a legmerőbb ellentétben állanak, tisztújító szereplését illetőleg annak konstatálásával befejezzük sorainkat, hogy az alispán ur és a tisztesség olyan távol állanak egymástól, mint van Makó Jeruzsálemtől.

Az okt. 28-iki közgyűlés.

Ez a közgyűlés ismét meggyőzte a közönséget, hogy Gombos képtelen és méltatlan a polgármesteri állásra, és hogy a nevelés ügye hűtlen kezekben van.

Annyi pénzt pocskoltak el és a legszükségesebb dolgot nem fogantatosították. Kadvány már éveket ezelőtt ajándékozott telket és az iskolát még maig sem építették föl. És midőn a polgármestert ezért interpellálják, azzal mentegetőzik, hogy a képviselő-testület nem gondoskodott a földözetről. A közgyűlés már öt szállási iskola fölépítését határozta el és eddig egy sem létesült. Az ilyen mulasztásra a legkeményebb megrovással kellene felelni, míg a képviselő-testület meg sem botránkozik fölötte. A szállási gazdák ebből meggyőződhetnek, mennyire nem viseli Gombos legszentebb érdekeit, legdrágább kincseit: gyermekeik boldogságát szíven.

Hogy minő fejtelenség uralkodik a városházán, a rendőrkapitánynak a kukucskaik ügyben tett nyilatkozata illusztrálja. A tisztviselők fölveszik a fizetést és nem dolgoznak, hanem vadásznak. A rendőrkapitány jelentése a földszintről az emeletbe a polgármesterhez csak hat nap alatt érkezik föl. Hja, ilyen hatása van a polgármester példájának!

Arra a szivtelenségre, melyet a tanács és zsoldosai a kukucskaik elakartak követni, elégségesnek tartjuk a polgárok figyelmét egyszerűen csak fölhívni. A szegény emberek feje fölött házikójukat hamis ürügy alatt leakarják rombolni, hogy azon egypár talpalatnyi földből is pénzelhessenek. A szegény emberektől sajnálják azt a kis területet. Ez megtörténik abban a városban, mely a szegedieknek és a kisbirtokosok intézetének 10-10 ezer frtot adott. Hja, ilyen a talmi szabadelvűek nemesszívűsége!

Hogy a Mikosevics kancsukázta képviselők mennyire beleélték magukat a mameluk erkölcsbe, híven festette a második hitoktatói állás ügye. Mikosevics parancsára kinyilvánítják, hogy ők készséggel fizetnek, de a teherrel járó jogról lemondanak, sőt még arról sem kívánnak meggyőződni, vajjon van-e joguk? Ők igavonó barmokká képesek aljasodni, nem érezvén magukban hajlandóságot joggal bíró emberré lehetni. Ha az emberek mindig és mindenütt olyan tulajdonságokkal lettek volna megverve, mint a minőkkel a pelenkás képviselőkkel többségre jutott közgyűlési párt meg van metyelvezve, hol állna ma az emberiség? Ott, hol 6000 esztendővel ezelőtt állott.

A legrútabb mozzanata volt azonban a közgyűlésnek az ipariskolai erkölcs tanítói ügy tárgyalása, azzá tette dr. Kuthy Józsefnek fölszólalása. Elszomorítóan jellemzi Zenta tanügyét az, hogy egy K. a gimnázium igazgatója, azaz hogy egy olyan ember is lehet igazgató, a milyen K. Ugy akarta föltüntetni Szűcs — alias Savanyu — Lajosnak az erkölcs tanításával való megbízatását, mintha ő egészen ártatlan volna a dolgokban, mondván: Czehe népiskolai igazgató hozzám jött és ajánlotta erkölcs tanítónak Sz. L. urat. — De mi erre az álarcos báli megszólítással felelünk: Ismerlek szép maszk. Mennyire ártatlan ötlet volt a népiskolák igazgatójától a gimnázium igazgatójának, az ötszáz forintos lapvezérnek erkölcs tanítót ajánlani a szerkesztő Savanyu Lajost!! Csakugyan: Cato mirari te aiebat, quod non ride ret haruspex haruspiceum quum vidistet. Csupán jó szíve sugallatából ajánlotta a népiskolák igazgatója Savanyut erkölcs tanítónak, gyermeki ártatlansággal azt gondolván, a lapvezér kapott előlegben 500 frtot, a szerkesztő kapjon utólagban évenként 50 frtot. Most már mindenki meg lehet győződve a felől, hogy az ajánlás jámbor ötlet folyománya. — A tanítók mindig éhesek és kéz — kezét mos. Az egykori lapvezér és szerkesztő Mikosevicsot Gombost megtették eszmei magaslaton álló férfiaknak, kitüntették olajban festett arcképeikkel. A költséget pedig Mikosevics Gombos a város kasszájából lassan megtérítgetik. De nem ez a szebbik oldala az éremnek. Hanem az indokolás.

Ugyanis dr. Kuthy azt mondta, hogy azért bízták meg Savanyut az erkölcs tanítással, mert világi letére jobban taníthatja az erkölcsöt, mint a pap. Ez az indokolás nem csak azt bizonyítja, hogy K. doktor ugyan, de nem doktus, sőt többet, hogy K. helyesen még gondolkodni sem tud és hogy minden ravaszága mellett még tapintatos sem tud lenni. Csakis a zentai gimnázium igazgatója mondhatott olyan kolosszális ostobaságot, hogy a világi ember jobban taníthatja az erkölcsöt, mint a pap. Ki van inkább hivatva és képesítve az erkölcs tanítására, mint a pap? Hiszen ez neki a legszentebb földadata, elengedhetlen kötelessége, melyre ha képtelen, melyet ha megsért, méltatlan állására.

Es még az a K. meri azt a Savanyut az erkölcs tanításra hivatottabbnak állítani a papnál,

a kik képesek voltak oda süllyedni, hogy egy Mikosevicsot-Gombost eszmei magaslaton álló férfiaknak kürtölték. Az ifjuságnak egy Mikosevicsot-Gombost állították oda mintaképekül. Ha semmi más adat nem szólna is ellenük, már az, hogy ezt tenni képesek voltak, eléggé rájuk bizonyítja, hogy ha egyáltalában a világiak inkább lennének hivatva és képesítve az erkölcs tanítására, éppen ők nem tartoznak azok közé.

Mi régóta olyannak ismerjük Kuthyt, a milyen. Most már a nagy közönség sem lehet felőle tévedésben. Lehet-e leverőbb valami annál, mint tapasztalni, hogy az ifjuság nevelése, egy intézet vezetésé olyan emberre van bízva, mint a minőknek K. bizonyult.

Bennünket az egészben csak az vigasztal, hogy ez a tapasztalat a tanügynek még előnyére lehet.

A tiszaszabályozási bácsi társulat közgyűlése.

1886. évi október hó 23-án.

(Vége.)

Elnök ezután jelenti, hogy a társulat összes számadásai megvizsgáltattak. Nehéz munka volt, mert a számadások rendszeresen nem vezetettek, sokmányok hiányoznak. A munka a bizottság erejét fölühaladta, azért szakértő mérnököt kért föl, ki is a meglevő okmányok alapján a munkát elkészítette. Ha tárgyalásra kitétetik, az érdekeltségi képviselők hozzászólhatnak, és indítványozza, hogy a számadások novemberig lezárassanak. Zsarkó az elnök indítványát elfogadja. Mihályi a számadásokat kinyomatni és kiosztatni indítványozza. Elfogadtatik.

A töltések mérését és kijavítását illetőleg az elnök előadja. Miszerint az első terv az volt, hogy az alsó községek töltései olyan méretűek legyenek, mint a felsők. Később a miniszteri szabványt azt kívánta, hogy a töltések a legmagasabb vízszinten fölü egy méterrel magasítsassanak. Fölvívja a gyűlést a nyilatkozatra, vajjon melyik munkálatot kívánja fogantatosíttatni.

Tripolszky társulati mérnök előadja, hogy a mult ülésen a kir. mérnök odanyilatkozott, mi szerint a töltés leggyöngébb a Moholy és Ó-Becse között. Erre Mihályi megjegyzi, miszerint arról akarták meggyőzni a miniszteriumot, hogy a töltés emelése teljesen fölösleges, alacsonyabb lévén a part a töltésnél. Elnök odanyilatkozik, hogy a képviselő megjegyzése nem helyes, mert az illetők nem azt mondták, hogy fölösleges, hanem azt, hogy csak ott fölösleges, a hol a part magasabb, mint a töltés. Csak a zentai és kanizsai töltésre vonatkozólag állítottatott, míg a többi községeknél a töltés a legmagasabb vízszin alatt áll. Mihályi azt kívánja tárgyalás alá venni, vajjon a társulat általános kívánja-e a töltés emelését. Jankovich figyelmezteti a közgyűlést, hogy a kormány azt kívánja, miszerint a töltés egy méterrel emeltesse a legmagasabb vízszin fölé. Csuka megjegyzi, hogy arról még vitakozni sem lehet, vajjon építessék-e vagy sem, azt a miniszterium elrendelte, most csak a módról lehet szó, cumulatív eszköztesse-e az emelés, vagy pedig az egyes községek-re bízassék. Az egy méter magasítás kívánatos. Gombos szerint az építkezésre addig szó sem lehet, míg a tervek helyben nem hagyattak; indítványozza, hogy a tervek megvizsgálás végett terjesztessenek föl. Elnök helyesli az indítványt, a mennyiben a társulat még magán ügyeiben sem rendelkezhetik előleges jóváhagyás nélkül. A tervek jóváhagyása előtt a társulat még kölcsönért sem folyamodhatik. O is a mellett van, hogy a tervek jóváhagyás végett terjesztessenek föl. — A kir. mérnök csatlakozik az indítványhoz. A viszonyok változtatásával ezekkel a töltésekkel az árvíz föl nem tartható. A miniszterium azt mondta, hogy így kell. A társulat engedményeket kért. Fejtsze ki a társulat, hogy építkezni hajlandó. Mihályi ily általánosságban az indítványt el nem fogadja, csak azzal a kiegészítéssel, hogy a társulat szabályai értelmében. Elnök megjegyzi, hogy az első kérdés, vajjon akarunk-e építeni; a mód, hogy 40-80 cméterrel magasítsunk-e, a jövő kérdése, erről csak akkor lehet beszélni, ha a tervek helybenhagyatnak. A társulat pótköltségvetésileg fog gondoskodni az összegről. A tervek a kir. folyamammérnöki hivatalhoz fognak betérjesztetni.

Elnök fölvívja a társulat pénztárnokát, hogy olvassa föl a pénztár állapotára vonatkozó jelentését Lukacevics a fölvívásnak eleget tévén, elnök előadja, hogy a társulat adóssága alig 200 ezer frt, a mi 8-9 év alatt le fog törlesztetni; a kormány 63 ezer frtot liquidált és az összeget a társulatnak visszafizette; ő bizatott meg a kulcs megállapításával, melynek alapján az összeg az egyes községek között kiosztandó lenne. Egy kikutatott régi jegyzőkönyv alapján a kérdést illetőleg ellehet igazolni. Csuka fölolvassa a kérdés alatti jegyzőkönyvet. Elnök azt indítványozza, hogy költségvetésileg tudassanak be az egyes

községek javára a megállapított részletek, és kérdi, kíván-e valaki a költségvetéshez általánosságban szólni? Zsarkó a rendkívüli rovatba akar fölvenni bizonyos összeget az építkezésre. Elnök azt válaszolja, hogy a költségről csak akkor lehet és kell gondoskodni, ha a tervek helybenhagyattak. A rendkívüli rovat csak az egyes tételek kikerülése esetén vehető igénybe. — Zsarkó: Tudom, tudom. — Mihályi nem nyugszik meg a pénztári kimutatásban, mert szerinte az 1885. évi pénzmárvány fölveendő. Elnök megjegyzi, hogy a pénzelszámolásnál a többlet mindig szerepel, a márvány hozzávetőleg a mult évihez számítatik, egy pár száz forint lebeg a mult és jövő év között, és csak akkor lehetne pontosan megállapítani a maradványt, ha a számadások lezártnának. Mihályi kifogásolja, hogy a költségvetésben nem találja a mérnöki munkálatok költségeit. Elnök: Ez azért van, mert a mult évi rendkívüli címből a legnagyobb részben födöztek.

Tripolszky: A miniszteri leirat értelmében a Moholy, Petrovoszelló és Ó-Becse alacsony töltései magasítandók. Gombos: Elvileg nem szólok az emelés ellen, csak azt kívánom, hogy terv és költségvetés készíttessék. Jankovich: A terv kész. A miniszter kívánja a magasítást, az elnök ur fölkérendő, utasítsa a mérnököt a költségvetés elkészítésére. Mihályi: Kivihetetlennek tartom a költségvetés módosítását; ha egyáltalában magasítandók a töltések, a mérnökök ugyis utasítandók a költségvetés elkészítésére. Rubcsics: Magasítani kell, a töltés több helyen lesülpedt, várni nem lehet, a töltés védképes állapotba helyezendő, a kijavítás eszközrendő hamarjában, nem pedig az általános munkálat fogantatosítására használni, a kijavítás még november havában vegrehajtandó, különben nagy kár állhat be. Gombos: Nem vagyok ellene, de előbb akarom tudni, mennyibe kerül. A költség az egyes községek terhére irandó. Zsarkó: Elfogadom az indítványt, de azt akarom, hogy állandó terv legyen. Elnök: Az alapszabályok szerint kell építkezni. A társulat fölvívta az érdekelte községeket, hogy javítsák ki töltéseiket, a társulat csak a fölügyeletet gyakorolja. A társulás maga épít, ha saját költségére kell építenie. Gombos: Azt hittem, hogy ezen a kérdésen már túl vagyunk. Azt gondoltam, hogy a miniszteri leirat következtében az egyes községek már fölvívatnak. Zsarkó: Ha ön-állólóg nem akarunk eljánni, akkor föladjuk jogunkat és a miniszter ránk parancsol. Rubcsics: A társulat csak az alapszabályok keretén belül járhat el. Az ellenvélemény csak szóbeszéd. Hivassanak föl az egyes községek, hogy tavaszig készítsék el a szükséges munkálatokat és meg november havában nyilatkozzanak. Így elég lesz tve a törvénynek és az autonómiának. — Dr. Vojnovics: Magasítani kell, a társulat építse ki a töltéseket és a költségvetés számoltasson el az egyes községek terhére. Rubcsics: Magam is szeretném, ha a társulat eszközölné, de az alapszabályok szerint nem lehet az egyes községek előleges fölvívása nélkül. Mihályi: Előbb a költségvetés végelezendő, csak akkor beszélhetünk erről a a kérdésről. Elnök: Nem zárhatom le a költségvetést, mert módosul, ha a javítás elrendeltetik. Gombos: A költségvetés tárgya a kiadás és jövedelem, és ez a társulaté, míg a magasítás az egyes községek kötelessége. A liquidált összeg irassék az egyes községek javára. És csak ezután beszéljünk a magasításról, melynek költsége az illető községek terhére irassék. — Rubcsics: A töltést meg kell csinálni és csak azután határozzuk el, ki fizeti a költséget; a kérdés a novemberi közgyűlésig tisztába hozható, a költségvetés elkészíthető. Elnök: Ez a tárgy eléggé meglevén vitatva, elfogadja-e a közgyűlés az 1887. évi költségvetést? Elfogadtatik. Elnök: Határozatilag kimondom, hogy az illető községek fölvívatnak a hiányok pótlására, mely nem tartozik a nagy terv keretébe, a tatarozást az egyes községek maguk teljesíteni kötelesek, az alsó töltésnek olyan magasra emelése, mint a minő felső, a jövő kérdése; ha az illető községek nem hajtják végre a tatarozást, a társulat fogja eszközölni, a költség pedig terhőkre iratik. Dr. Vojnovics: Építsünk, de a költség kérdése hagyassék függőben. Csuka: Fölösleges. A kir. mérnök a kormány nevében van itt. Ő a szükség szerint fog eljárni. Mikosevics: A töltést 80 ezer írtra kombinálták, s 130 ezerbe került. Elnök: Fölvívandók az illető községek, hogy a legrövidebb idő alatt eszközöljék a kijavításokat; ha elmulasztanak, a társulat fogja eszközölni. Rubcsics: Csak a formát akarom megtartani. Fölvívandók az egyes községek, hogy három nap alatt nyilatkozzanak; ha nem hajlandók, akkor a társulat fogja a munkálatokat eszközölni. Dr. Vojnovics: Nem fogadom el ezt az indítványt. A társulat építse föl a töltést, Ó-Becse, Petrovoszelló, Moholy az ellenőrzésre hívassék föl és függőben hagyassék, hogy a költség kinek a rovására irassék. Elnök: Fölteszem a kérdést: A kir. mérnök ur, vagy dr.

Vojnovics urindíványát fogadják-e el? — 9-en Rubcsics, 12-en Vojnovics indíványára szavaztak. — Elnök: Határozatilag kimondom, hogy a munkálatokat a társulat maga fogja eszközölni, a költség kérdése függőben hagyatik és a költségvetés 10—12 nap alatt beterjesztendő. Szulik József: Az építés a miniszteri rendelet értelmében eszközözendő.

Elnök: A vidékiekre való tekintetből a tárgyalást d. u. 2 órákor folytatjuk. — Többen, különösen a zentaiak, az elhalasztást kívánták. Minek következtében a többi tárgyak a jövő közgyűlésre halasztattak. A közgyűlést az elnök d. u. 1/4 órákor bezárta.

Az új iskolaszék.

A legnagyobb törvénytelenység elkövetésével megválasztott, de még mindez ideig nem igazolt „pelenkás” képviselők közbejöttével törvénytelenül megalakított képviselőtestület által szintén törvénytelenül megválasztott, illetve az elnökölő polgármester által kineveztetett a többi között az iskolaszéki bizottság is.

Hogy egy iskolaszéknek mi a teendője, azt, úgy hiszem, fölösleges e helyen fejtegetnem, s ez alkalommal csupán az új iskolaszék, illetve tagjai legelső működéséről akarok szólni.

E lap 43-ik számában hozott az iskolaszéki tagok névsora, mely névsor elolvasása után nem is várhattunk s nem is várhatunk a jövőben is más működést ezen iskolaszéktől, (míg t. i. működik) mint a milyent legelső működésén is tapasztaltunk: a legnagyobb korteskedést.

A tanügyből, ezen szent ügyből is korteskedést üznek akkor, midőn édes magyar hazánknak legnagyobb szüksége van mindenféle a tanügy nagyban előmozdítására.

Mit tett az új iskolaszék?

Megválasztotta elnökül a minden törvényteleniségek elkövetőjének fokfaktorát: Mikosevics Józsefet.

Hogy kicsoda Mikosevics József? azt hiszem, fölösleges hoznom életrajzát. Isem már ötöt és átkos működését Zentának minden lakosa. Egy erőszakkal föltolakodó basa, kinek parancs-szavára csusz-maszó hétnyűstös mamelukjai nyaldossák véres kezét s lábál torjorják érette a legeszentebb törvényt is. Micsodt érdemeket szerzett ez ember az erkölcs és tanügy körül, hogy annak vezetőjévé választották? Erre talán legjobban megfelelhetne, ha élne: **Ruzsa Péter.**

Okt. hó 24-én volt két, illetve négy tanítóválasztás.

A megválasztottak képesítésének bírálatába nem bocsátkozom, mivel erre hivatva sem vagyok, de ha volnék is, nem teszem; de annyit megjegyzek, hogy sokkal inkább megbírálnám, mint az új elnök, kinek még több évig kellene a nevelés- és erkölccsant forgatni, míg ügyvédi okleveléhez mértén azokat elsajátítaná.

A választásra vonatkozólag csak annyit hozok föl, hogy a basa előre ráparancsolt hű mamelukjaira, miszerint: „azt akarjátok tanítónak, a kit én akarok, és más nem lesz”; — és lön úgy, a miként beszélte.

Hát arra való az iskolaszék, hogy még ott is egy ember akarata szerint haladjon előre a tanügy, a ki ahhoz legkevesebbet ért? Hiszen akkor, kedves hétnyűstös mamelukjaim, minek vesztek részt oly bizottságban, a melyhez éppen séggel nem értetek, — vagy csak azért, hogy több alkalmatok legyen fobásatoknak piszkos talpát csokolni, nehogy az korbáccsal közéték verjen? Avagy azért nem mertek ellene tenni, mivel ti is oly bünösök vagytok, mint ő? — Valóban pályadíjat kellene kitűzni annak számára, ki ezt képes legyen megfejteti.

No de jól van ez így Zentának, gondolják a bölcsek, de meg a tekintetes vármegye is, — de bizunk Istenben és utána Tisza Kálmánban, hogy ez nem is lesz soká, és megadja nekünk az elégtételt ama nagy törvényteleniségek elkövetésért s korbáccsal kergeti ki Zenta városából a hamis tan hirdetőit. **Rontó.**

Különfélék.

Gombos Gábor még ma is polgármester, jóllehet gavalléri, becsületszavára fogadta, hogy Boromisszával nem szolgál. A becsületszó, szép szó, ha megtartják, úgy jó. De úgy látszik, ez a közmondás nincs meg a G. G. gyűjteményében.

— Ismét választás. Nov. 9-én azaz ránk következő kedden hét (7) megye-bizottsági tag leszen választandó. Választók mindazok, kik országgyűlési választók. A választás a mondott napon reggeli 9 órától d. u. 4 óráig tart. — A város a tanyákkal együtt három választó-kerületre van fölosztva, és pedig az I. kerületbe tartoznak az I. házszámától az 1000-ik házszámig lakó választók; a II. kerületbe az 1001—2118. házszámig lakók; a III. kerületbe a 2119—2906.

házszámig, illetve az ezen felüli számú házakban lakók és a házszám nélkül fölvett választók. Az I. k. választó helye az új népiskolai rajzterem, elnöke Matkovic Lajos; a II. k. választó helye a nagyvendéglői díszterem, elnöke Zsarkó Antal; a III. k. v. h. az újvárosi Bakai Károly-féle fiúiskola, elnöke Lukásevics Ign. Minden egyes kerületben 2—2 bizalmi férfi választandó. Választók, a kik legalább b 10 frt 50 krnyi adót fizetnek. Hogy a talmi szabadelvűek akadékoskodására tromfot adhassanak, hozza be mindenki adókönyvét. El ne mulassa senki a szavazásnál megjelenni.

— Dr. Tószögi Aladár, ur a törökbecsei tüzkárosultak segélyező bizottságának elnöke, a helybeli „Összetartás ifjúsági egyesület” négy forintnyi adományát e lapok szerkesztőjéhez intézett levélben a következő szavakban köszönte meg: Az alulirt bizottság hálás szóval vette négy forintnyi nagylelkű adományát, és a midőn ez összeget hálásan nyugtatjuk, a sok szerencsétlen család nevében a legmélyebb köszönetünket fejezzük ki.

— A belügyminiszterium már ötödnapra leküldte a négyülési bizottság által a közs. képviselőválasztás és tisztújítás körül elkövetett törvényteleniségek tárgyában benyújtott panaszkervényt a megyéhez, mire a megye a szavazók névlajstromát sürgönyileg kérte be. Egyuttal megemlítjük, hogy a fenyítő eljárás megindítását illető kérvény is beadott.

— A „Zentai izr. nőegylet” alapítóje gyarapítása céljából nov. 13-án az Eugen herceg szálloda üvegtermében jótékony célú zártkörű táncosorot rendez. Beléptidij személyenként 60 kr. Kezdeté 8 órákor.

— Az adami kir. földművesiskolában két ingyenes hely van üresedésben, a melyekre alkalmas növendékek fölvetének. Fölvételi feltételek: erős egészséges testalkat, 16—17 évtől följebb való életkor, írni, olvasni, számolni jól tudás. A fölvetetni akarók forduljanak az adami magy. kir. földművesiskola igazgatóságához.

— Zenta Macchiavelli je. Vajh ki? Ki volna más, mint az a bizonyos pelenkás képviselő, kit az „Ein Wort ein Mann” féle elv hangoztatása önkívületbe ejtett. Persze csak Macchiavelli eszé hiányzik, hogy Macchiavelli legyen. A nagy politikus az iskolaszék megalakulása alkalmából adott áldomáson oda nyilatkozott, miszerint igaz, hogy ő leköszönt a képviselőségről, de Gombos iránti szánalomból visszavonta leköszönését, hogy őt támogathassa. Erre elmondhatja Gombos: többet ér egy irigy, mint 100 szánakozó.

— Mikosevicsnek, mint iskolaszéki elnöknek, első tette. György Alajos a Felsőhegyre való áthelyeztetését kérte az iskolaszéktől és a következő választ nyerte:

A zentai polg. közs. iskolaszéktől.

223.
886.

A polg. közs. iskolaszék f. hó 4-én tartott ülésében nyert elnöki jogomból kifolyólag értesítem folyamodót, hogy mindaddig, míg a most két évre önnek áthelyezési ügyében hozott iskolaszéki határozat foganatosításának mibenlétéről tudomást nem szerzek, kérelmének elintézése fölött nem határozhatok.

Zentán, 1886. okt. 28-án.

Mikosevics József,
iskolaszéki elnök.

— Mindenféle döglött kutyák, tyukok hevernek. Jól tennék a biztosok, ha többet járnának a korcsmahelyiségeken kívül, mint belül, és minden dögöt a legközelebb eső ház-, vagy földtulajdonos által eltakarítatnák.

— Mi jobbat tehetnek a legények, mint az erősebbek, ügyesebbek agyon veregetik a gyöngébbeket, a kevésbé ügyeseket. A mult héten a szálláson agyon vertek Sándor Istvánt.

— Gombos még mindig szeretné a vasutat szállása alá csavarni. F. hó 4-én este volt értekezlet közvetlen zenta-szabadkai vasut ügyében. A „közvetlen” szó alatt azt értik, hogy a Preradov név alatt Gombos szállása alá erőlködnek bizonyos emberek a vasutat vezetni. Halomlás szerint a mondott értekezleten határozatba ment, hogy a sinek a csárdai mútnak nem déli, hanem északi oldalán vezetessenek. A többi községetek nem az érdekelte, vajjon Zenta alatt a mút melyik oldalán vezetetik a vasut, hanem hogy mennyi csavarodást tesz. A Gombos-féle vasuttra aligha adnak pénzt.

— Porray Sándor a széna téren Beleváginak házat épít. Meglátszik, hogy a tervet nem az 500 frtos Vezérkuthy készítette.

— A barakkórház is azt bizonyítja, hogy bizonyos emberek nem tudnak számítani, ilyen kolerás időben amugy is nehéz lévén embert kapni, ok a temetőtől távolra építik a kórházat.

— F. hó 3-án Braun József padlásáról egy ember leesett, nyakát szegte és szörnyet halt.

— Schwarz levélhordó a ferblinek és a dinom-dánomnak lévén nagy kedvelője, születésekor a sors azonban elfelejtette párnáját ban-

kóval megtölteni, hogy uri passziójának élhessen, tiltott pénzhez nyult: egy ötezer frtos levelet elsikkasztott, de rajta vészett.

— Hajóközlekedés. A személyszállító hajók 1886. évi okt. hó 10 től további intézkedésig Szegedről Zimonyba minden vasárnap és csütörtökön reggeli 6 órákor, Titelbe minden vasárnap, kedd, csütörtök és péntek regg. 6 órákor, Zentáról Zimonyba minden vasárnap és csütörtök reggel 1/2 9 órákor, Titelbe minden vasárnap, kedd, csütörtök s pénteken reggel 1/2 9 órákor, Zentáról Szegedre minden hétfő, kedd, csütörtök és szombat reggel 1/2 10 órákor indulnak.

— A hét minden napja ünnepnap, ha tekintetbe vesszük, hogy isteniszteletet tartanak: vasárnap a keresztények, hétfőn a görögök, kedden a perzsák, szerdán az asszirok, csütörtökön az egyiptusok, pénteken a törökök és szombaton a zsidók.

— Halotti beszéd egy hírlapíró fölött. Glogauban mondotta egy hírlapíró sirja fölött egy odavaló lelkész. De sokaknak szól ugyan, sokak előítéletének, kicsinylésének. Ezért iktatjuk ide a következőkben: „Kemény és ferasztó hivatás az, a mit ez az ember, kit most örök nyugalom helyére kísértünk, választott magának, a melyet utolsó lehelletéig oly híven és odaadón szolgált. Mikor mindennap házukhoz hozzák potom árért a lapot, a melyben szépen rendbeszedve találjuk mindazt, a mi távolban és közelben történt, mikor mohó vágygyal lessük és kapunk a lap után, az élvezet mellett, melyet az nyújt, csak ritkan vagy tán sohase gondolunk arra a fáradságra, a melybe annak előállítására kerül és még kevésbé érezzük halát vagy köszönetet ama férfiak iránt, kik kemény, idegizgató munkával mindez anyagot összehordják és nagysietve földolgozzák. Mily sok eszesség, mily nagy kiatartás és tapintat kell ahhoz, hogy itt vagy ott valami újat halljunk, mely illedelmesnek, előékenynek és vigyázatosnak kell lennünk, hogy egy magabazárkózott embert arra bírjunk, hogy velünk valami érdekes dolgot közöljön; mily sok szellem és kedély kell ahhoz, hogy az egyszerű anyagot az olvasó szája ize szerint fűszerezzük és itt mily sok veszélyt kell elkerülni.

A törvény örei vizsga szemekkel fürkészik, hogy nem lépik-e át a megengedett határt és keresik a nyomokat, a melyeken ez vagy amaz a lap hasábjai közé került. És ha valaki a nagy tömegeből egy vagy más közlemény által sértve van vagy sértettnek hiszi magát, mert a siető munkában egy-két szó valamivel erősebb talált lenni, vagy ha valamely közlemény hiányos, vagy éppen téves, mily sokan hegyezik akkor a fogukat, hogy rágódhassanak annak a férfinak jó hírére, a kinek oly sok kellemes órát köszönhetnek. Azt mondják, a sajtó a hatodik nagyhatalom, de képviselőinek, mialatt a közvéleményt kell megállapítaniok, nehéz küzdelmet kell folytatni — a közelítőlet ellen.” (Bpesti Hírlap.)

— Az iszákos turnür. Praktikus hölgyek rég fölfedezték, hogy a turnürt hamis tényálladékok színlelésén kívül egyébre is lehet használni. A „turnür rejtelméi” címen a legérdekesebb történeteket fogják megírhatni az utkor tollforgatói. A diszhelyet e történetek közt kétségkívül a következő foglalja el: A vazili-osztrovói orosz kikötő-állomáson a vámfelügyelő letartóztatott egy Stockholmból érkező hölgyet, ki midőn kiszállott, minden ok nélkül néhány kopekot nyomott a kezébe. Ez az indokolatlan vesztegetési kísérlet felkeltette a vámfelügyelő gyanúját, s mikor jól megnézte a hölgyet, úgy látta, hogy annak turnürje az Európában szokásos dimenziókat jóval túlhaladja. Bevezette tehát irodájába, hol feleségével megvizsgáltatta, s ez nem kis meglepetésére úgy találta, hogy a hölgy turnürjének igen részeges hajlamai lehetnek, mert hat üveg svéd puncs volt belerejtve, melynek vámmentes behozatala tilos; a dáma 40 rubel fizetésére s a turnür, illetve tartalmának otthagására ítéltetett. De nem akart fizetni, s így bizony dutyiba került. A hölgy 40 rubellel és turnürje tartalmával bűnhődött a komplikáltan berendezett iszákosággért. Morál: vankost, ruhát, kendőt, ölebet és pacuhát tehettek a turnürbe, oh hölgyek, de egyet soha: svéd puncsot. (Bpesti H.)

— Figyelmeztetés. Lapunk hirdetési rovatában találja az olvasó a Budapesti Ujság című képes politikai néplap előfizetési fölhívását. E lap, melynek első száma f. évi november hó 1-én jelent meg, népies irányánál fogva kétségtelenül hivatva van nagy hézagot pótolni a hazai hírlapirodalomban. S-hol sincs olyan nagy szükség a nép érdekeinek sajtó útján való képviselésére, mint éppen nálunk, hol a nép- és nemzeti érdekek szoros összefüggésben állanak egymással. A Budapesti Ujság főképp ez érdekeket akarja szolgálalni, nyíltan, pártkülönbség nélkül. Ha ezt azzal az erélyvel teszi, mint a mennyit programja ígér, akkor a haza és a nép ügyének egyaránt nagy szolgálatokat fog tenni.

Irodalom.

Zentai termék. A zentai ütközet és Szeged visszavétele 1686-ban. Irta Dudás Gyula. Ara 15 kr.

Budapesten okt. 31-én új elclap jelent meg: „**Pokrócz Ádám**“. Szerkesztője és kiadója Csete Lajos. Előfizetési ára egész évre 6 forint, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr, egy hónapra 50 kr. Egyes szám 12 kr. Az előfizetések VIII. (Rákóczy-ter) Kölcsey utca 8. sz. küldendők. A nekünk megküldött szám után melegen ajánljuk olvasó közönségünknek a megrendelésre.

A ki az új községi törvényt alaposan megakarja érteni, hozassa meg és olvassa át dr. Kovács Pál kecskeméti jogakadémiai tanárnak „Törvényhatósági és községi önkormányzat“ című közigazgatási szakmúvét. Magában foglalja az 1886. XXI., XXII. és XXIII. törvényeket és az összes miniszteri rendeleteket könnyen áttekinthető rendszerbe öntve s fölvilágosító magyarázatokkal ellátva. Ara az érdemes munkának csak 1 frt.

Ó-Kanizsa nagyközség történelmi, helyrajzi, gazdasági, népművelési és statisztikai ismertetése, írta Appel Ede adorjáni plébános. A 62 lapból álló kis munka érdemes az elolvasásra.

Esztergomban megjelent: Alkotmánytan. A polgári jogok és kötelességek rövid ismertetése. Népiskolai növendékek használatára. A legújabb törvények alapján írta Gyórfy I. Ara 10 krajcár.

Budapesten Robiczek Zsigm. kiadásában megjelent „A mi nem egészséges“. Egészségi tanácsadó mindenki számára. Ara 50 kr.

Jókai „A kis királyok“ c. regényének füzetes kiadásából megjelent a 9—12. füzet Révai testvérek kiadásában. Oly gyakran hangzottak már a füzetes vállalatok roppant előnyeit, kivált ha jelesebb művekhez juthatunk ily módon, hogy most, midőn Jókai újabb regényeit 1—2 év óta szintén ily könnyű módon sikerül megszerezniünk, a legteljesebb elismeréssel kell adóznunk a kiadóknak, kik megtalálták utját annak, mint kell a legszegényebb ember házába is bejuttatni a kiváló magyar munkákat, melyeknek megszerzése máskülönbén a jobbmóduaknak is áldozatába került. Jókai e regényéről elég annyit mondani, hogy teremtő erejének azon megfűlő hatalmáról bizonyít, melylyel régebbi regényeiben tett minket hódoló rabjaivá. — A füzetek ára 25 kr.

Megjelent a „Remény“ 4 ik (október 24-iki) füzete válogatott és a rendesnél is hosszabb sorával a cikkeknél. A gazdagon illusztrált füzet tartalma: „Gróf Károlyi Sándor.“ Irta Sincerus. „Visegrád.“ Költemény. Irta Rudnyánszky Gyula. „A mi jövőmő nemzedékünk.“ Irta dr. Karsch Lollion. „A mikor én kéro voltam.“ Vig beszély. Irta Hajdu Nagy Sándor. „Utazás utánvétel.“ Irta Gabányi Árpád. „Szerencse asszony és Pénz ur.“ Caballero spanyol népmeséje. „A diadal.“ Költemény. Ford. Kálmán Károly. „Tükör-törmelekek.“ Irta dr. Váli Béla. „Tasso élete és munkái.“ Irta dr. Rényi Dezső. „Valbriant.“ Regény. Ford. dr. Rada István. (Folytatás.) „Heti krónika.“ Irta Krónikás. Irodalom és művészet. Egyveleg, rejtvények, szerkesztői telefon. — Képei: Gróf Károlyi Sándor arcképe, A budapesti katolikusok ajándéka a bíboros hercegprímásnak, A budapesti lipótvárosi bazilika, Bodri, A filozóf, „Magsavanyult már az ujbór“, stb. — Előfizetési ára: egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt. Az előfizetések a szerkesztőséghez (Budapest, IV., ferenciek bazára) címzendők.

Uj zeneművek. „Sir a kis lány a Bala-ton partján“ és „Pihenj kis lány az ölembé“ leg-

újabb kedvelt népdalok a „Hódosi bíró lánya“ című népszimfőből, melyeket Nagy Sándor zongorára átírt, megjelentek a „Harmonia“ nemz. zenemű-kereskedésben, váci-utca 3. Ara 60 kr.

A „Gyakorlati kereskedelmi tudományok“ című ismeretterjesztő folyóiratnak megjelent a IV. füzete. Tartalma: Napló, Főkönyv, Följegyzési könyv. A lényeges könyvek vezetéséről. Egyszerű könyvviteli tételek, Összetett könyvviteli tételek, kereskedelmi és pénzügyi szemle: Az angol bank történelmi lapjaiból, Buda város ipara és kereskedelme a XIII., XIV. és XV. században, Vegyesek, Könyvszemle.

Megjelenik havonként kétszer. Egy füzet ára 40 kr. Megrendelhető Zachar Gyula Bpest II. ker., Albrecht ut 8. sz.

Vegyes.

— Egyetemi tanárok és sok száz meg száz gyakorló orvosok megvizsgálták már a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacseit (egy doboz ára 70 kr a gyógyszerárakban) s a próbák után kellemes, biztos s ártalmatlan gyógyszernek találták. Ebben bizvást megnyugodhatnak mindazok, kik netalán még kételkedtek e kitünő házi- és gyógyszer legjobb hatásában, de vigyázni kell, hogy a Brandt R. névelésével ellátott valódi készítményt vegyék meg.

Gabonapiac.

Budapesten búzát mérsékelten kínáltak, a vételkedv jó, az irányzat szilárd volt, buza 8.90—9.04, zab 6.59—6.61, kukorica 6.15—6.17, Zentán buza 8.10—8.20, kukorica 5.30—5.40 mm.

Felelős szerkesztő: Reitmann Ferenc. Kiadótulajdonos: a „Zentai függetlenségi kör.“

586/1886. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbíróság 7606. és 7989/886. sz. végzése által Kovásev Jásó végrehajtató javára Kovásev Vása ellen 180 frt tőke, ennek 6% kamatai és megítélt perköltségei s járulékal erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 585 fitra becsült buza, árpa, lovak, birkák és háziutortokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 9418/1886. polg. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis **Adán a község házában** leendő eszközzésére **1886. évi november hó 16-ik** napjának d. e. 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zentán, 1886. évi november hó 3-ik napján.

Rác István, kir. bír. végrehajtó.

Fölhívás előfizetésre!

Elhatároztuk, hogy **Budapesti Ujság** címmel új lapot indítunk meg. Teszszük ezt abban az őszinte meggyőződésben, hogy ezzel hiányt pótolunk, hogy olyan szükségnek teszünk eleget, mely már rég követelt kielégítést. A közönség ama részének, melynek sem ideje, sem pénze nincs nagy és drága újságok járatására, maig sincs igazi napilapja.

A **Budapesti Ujság** hű és gyors értesítője, **pártatlan** tájékoztatója bajaiban, törekvéseiben támogatója akarunk lenni a magyar népnek. Azt hiszszük, hogy megtapintottuk a nép szívverését s megértettük mit érez, mit óhajt. Eppen azért reméljük, hogy minket is megfognak érteni és se nyelvünk, se gondolkodásunk nem lesz idegen azoknál, a kiknek írunk.

Ez az **egyik** jogcím, a melyre lapunk megindítását alapítjuk.

De van egy másik is. A főnálló lapok mindannyian valamely **pártnak** s nem a nép **összeségének** érdekeit szolgálják s ezzel, ha tán jóhiszeműleg is, a közönség félrevezetésének eszközeiül szegődnek. Mi függetlenül, nem kötve semmi pártregula által, csupán egy célt ismerünk: **a hazá, a nép javát!**

S ez lesz a másik különbség a **Budapesti Ujság** meg a többi lapok közt; ez az a második jogcím, melyre büszkén hivatkozhatunk.

Hogy hatásunk legyen, olvasókra van szükségünk, minél több olvasóra. Ez erkölcsi haszon kedvéért elhatároztuk tehát, hogy lemondunk az **anyagi haszon legnagyobb részéről** s lapunk árát oly alacsonyra szabjuk, hogy az senkinek, még a legszegényebbeknek se legyen drága.

A BUDAPESTI UJSÁG

előfizetési ára vidéken:

Egész évre . . . . . 10 frt 80 kr. | Negyed évre . . . . . 2 frt 70 kr.
Fél évre . . . . . 5 „ 40 „ | Egy hónapra . . . . . — „ 90 „

Egyes szám ára 4 krajcár.

Ennyit a szegényebb ember is száthat naponként arra, hogy a világ eseményei felől tájékozódjék.

Lapunk közleményeire vonatkozólag első és fölünk, hogy igazat mondjunk és a szenzáció rovására ne túlozzunk.

Összeköttetéseinknél fogva ígérhetjük, hogy jó és gyors, kimerítő és pontos értesítést fogunk hozni minden nevezetesebb eseményről.

Vezérekkeink, éppen azok íróinak kiválóságánál fogva, nem csak politikaiak lesznek, de irányt kívánnak adni minden, a közönség életére behatással bíró esetben.

Tárca-rovatunk, az olvasónak e megszeretett irodalmi alakja, állandó lesz, annak szellemes tartalmasságáról és élénkségéről gondoskodva van.

Hír-rovatunkra (hazai és külföldi hírek) kiváló gondot fordítunk, hogy az nemcsak tájékoztató, de kellemes olvasmány is legyen.

Közgazdasági rovatunk a legvigyázóbb szemmel fogja kísérni mindazt, a mi e téren a nép érdekeinek szolgálhat vagy árthat, és itt sem fogunk tartózkodni az igaz szó kimondásától.

Ez a lap tartalmára nézve változhatlan programunk.

A BUDAPESTI UJSÁG szerkesztősége.
VI., Andrassy-ut 12.

ÉRTESÍTÉS.

Tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy a Kossuth-utcában volt társas

cipész-üzletemet

volt üzlettársamnak átadtam,
s műhelyemet

Kinizsy-utca 763. sz.

(Kuthy Lajos orvos ur háza tózsomszédságában) saját lakásomon helyeztem el s ezentul **kizárólag**

megrendelt munkát

készítek. — Minden törekvésem oda irányul, hogy a t. megrendelőimnek a legkifogástalanabb lábbelít a lehető legjutányosabb áron készítek.

Magamat a m. t. közönség b. pártfogásába ajánlom. Zentán, 1886. évi november hó 4 én.

Papp József.